युद्धकाएउं

नुराग्रेरईचन्द्रेश्च भक्तश्च निशितः शरेः। वैतस्तिकेः सुनिशितेः शक्तितोमर्मुद्गरेः ॥ ४६ ॥ राचसा वानरेन्द्राणां कदनं चक्रुरारुवे। शिलाशिलगदाखद्गेर्घेरिश्च मुषलेरपि ॥५०॥ विकीर्णैः पर्वताग्रेस्तु दुमैश्क्त्रेश्च संयुगे। क्तैश्व किपरचोभिर्धरणी डुर्गमाभवत् ॥ ५१॥ तिसन् प्रवृत्ते तुमुले विमर्दे प्रकृष्यमाणे च बले कपीनां। निपात्यमानेषु च राच्नसेषु मर्क्षयो देवगणाश्च नेदुः ॥ ५२॥ ते चापि सर्वे क्र्यः प्रकृष्टा विनेद्रगच्वेडितसिंक्नादान्। ततो रूपं मारुततुल्यवेगम् श्रारुक्य शक्तिं निशितां प्रगृक्य ॥ ५३॥ नरातको वानरराजसैन्यं विवेश सिन्धुस्तु यथार्णवीषं। स वानरान् सप्तदशातिवीरः प्राप्तेन दीप्तेन विनिर्बिभेद ॥ ५८॥ **एकचणेनेन्द्ररिपुर्मक्**तिमा त्रघान सैन्यं क्रियुङ्गवानां।